

«Θείος πόθος» από τον Άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη

Στην ερώτηση κάποιου για την σχέση του ανθρώπου με τον Θεό, οι συνήθεις απαντήσεις είναι, να πιστεύεις στον Θεό, να Τον σέβεσαι, να ακολουθείς τις εντολές Του, και φυσικά όλες αυτές οι απαντήσεις είναι σωστές. Όμως, στην σχετική αναζήτηση των θέσεων των Αγίων της Εκκλησίας επί του θέματος αυτού, βρίσκουμε μια θαυμαστή και πραγματικά σαφή αναφορά του αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου.

Ο Άγιος παριστάνει τον Χριστό να λέει : «*Επιθυμῶ νὰ εἶμαι ὄλος ἐδικός σου· σοῦ ζητῶ τὸ μῖσος τοῦ (κακοῦ) ἑαυτοῦ σου, διὰ νὰ σοῦ δώσω τὴν ἀγάπην μου· ζητῶ τὴν καρδίαν σου νὰ ἔνωθῃ μὲ τὴν ἐδικήν μου, ἢ ὅποια διὰ τοῦτο μου ἀνοίχθῃ μὲ τὴν λόγχην ἐπάνω εἰς τὸν σταυρόν· καὶ ζητῶ ὅλον ἐσέ, διὰ νὰ εἶμαι καὶ ἐγὼ ἐδικός σου. Ἐσὺ βλέπεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἀσυγκρίτου τιμῆς, καὶ ὁμως γίνομαι τόσης τιμῆς ὅσης εἶσαι ἐσύ. Ἀγόρασέ με, λοιπόν, ὦ ψυχὴ μου ἀγαπημένη, μὲ τὸ νὰ δοθῆς εἰς ἐμέ. Ἐγὼ θέλω, γλυκύτατόν μου τέκνον νὰ μὴ θέλῃς οὐδέν, νὰ μὴ βλέπῃς οὐδέν, ἔξω ἀπὸ ἐμένα, ἔξω ἀπὸ τὸ θέλημά μου, διὰ νὰ θέλω καὶ ἐγὼ κάθε πράγμα εἰς ἐσέ, νὰ ἐννοῶ εἰς ἐσέ, νὰ ἀκούω εἰς ἐσέ καὶ νὰ βλέπω εἰς ἐσέ· εἰς τρόπον τὸ ἐδικόν σου οὐδέν, καταρουφιζόμενον εἰς τὴν ἄβυσσον τῆς ἀπειρίας μου, νὰ μεταβάλλεται εἰς ἐκεῖνον».¹*

Το κείμενο αυτό ασφαλώς και αποδεικνύει ότι η σχέση μας με τον Θεό δεν έχει καμία έννοια καθωσπρεπισμού, φοβίας, συναλλαγής, αλλά

---

¹ Π. Χρήστου, Εκκλησιαστική Γραμματολογία, Τομ. Β', Θεσσαλονίκη 2015, σσ. 324-325

φανερώνει πρόσωπο πιστού ανθρώπου πού έχει «πληρωθεί» από την αγάπη Του. Πού άφησε την καρδιά του να αγαπήσει με όλη της την δύναμη τον Χριστό. Όπως, ακριβώς, προέτρεψε ο Χριστός να κάνουν οι άνθρωποι: «...καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου...».

Ο ἅγιος Νικόδημος χρησιμοποιεῖ την λέξη ἔρωτας, την οποία συνδέει με την αγάπη του ανθρώπου προς τον Θεό. Πιο σωστά, ὄχι μόνο την συνδέει, ἀλλὰ την ταυτίζει. Η λέξη ἔρωτας, ὅπως και ἄλλες, ἔφθασαν στις μέρες μας να ἔχουν σχεδόν διαφορετικό χαρακτήρα, ὅμως χρειάζεται να γνωρίζουμε το αρχικό νόημά τους. Ὁ Ἄγιος δίνει σε μια παράγραφο ὅλες τις προϋποθέσεις, ἀλλὰ και τα αποτελέσματα μιας υγιούς σχέσης του ανθρώπου με τον Θεό.

Το πρώτο εἶναι ὅτι ο Χριστός δεν ἀναγκάζει τον ἄνθρωπο, ἀλλὰ θέλει τον ἄνθρωπο να επιθυμεί την κοινωνία μαζί Του. Ο Θεός επιθυμεί την θέωση του ἀνθρώπου ἀπὸ την δημιουργία του, αὐτή ἦταν η προοπτική του. Αὐτή ἄλλωστε εἶναι και η πεμπτοσύια της Ορθόδοξης Πίστης, σε ἀντίθεση με την τάση κάποιων ἀνθρώπων, διαχρονικά, οἱ οποίοι προσπαθοῦν να «σβήσουν» τον Θεό ἀπὸ την ζωή τους και τις ζωές των ἄλλων. Πρόκειται για μια τάση αυτοθέωσης ἢ και μια προσπάθεια να ἀνέβουν ἐπάνω ἀπὸ τον Θεό, οδηγούμενοι σε μια ὕβρη με ολέθρια αποτελέσματα.

Η Ορθοδοξία ἔχει το σωστό «μέτρο». Εἶναι η Πίστη της διάκρισης και της ἰσορροπίας. Της

αλήθειας και της δικαιοσύνης, της ελευθερίας και
της συγχώρεσης, της ανιδιοτελούς αγάπης.
του Αρχιμ. Ιακώβου Κανάκη